

Μην πιστέψης όμως, αγαπητέ αναγνώστη, ότι το αυτοκίνητο είναι μία άψυχη μηχανή γιατί, από τη

ΚΩΜΩΔΙΑ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Σκέπτομαι, πού και πού, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Βρίσκω ότι είναι αδύνατο να καταλάβω το παρόν και δεν ξέρω αν το ίδιο θα συνέβαινε σε κάθε άνθρωπο που έζησε πάνω στη Γη και αν αυτό είναι συνηθισμένο φαινόμενο. Ίσως όλοι οι άνθρωποι να μη μπορούν να καταλάβουν το παρόν και να μην υπάρχει καμιά πρωτοτυπία στην πράξη μου. Όπως και νάχη το πράγμα, όμως σκέπτομαι αν θάπρεπε να έχω γεννηθώ 80 χρόνια πριν ή 80 χρόνια μετά, από την ημέρα που είδα το φώς της ημέρας (αϊκ!) Τό γιατί, θά σ'ας τό εξηγήσω άμέσως, χρησιμοποιώντας σαν εργαλείο, τί άλλο, παρά τό αυτοκίνητο.

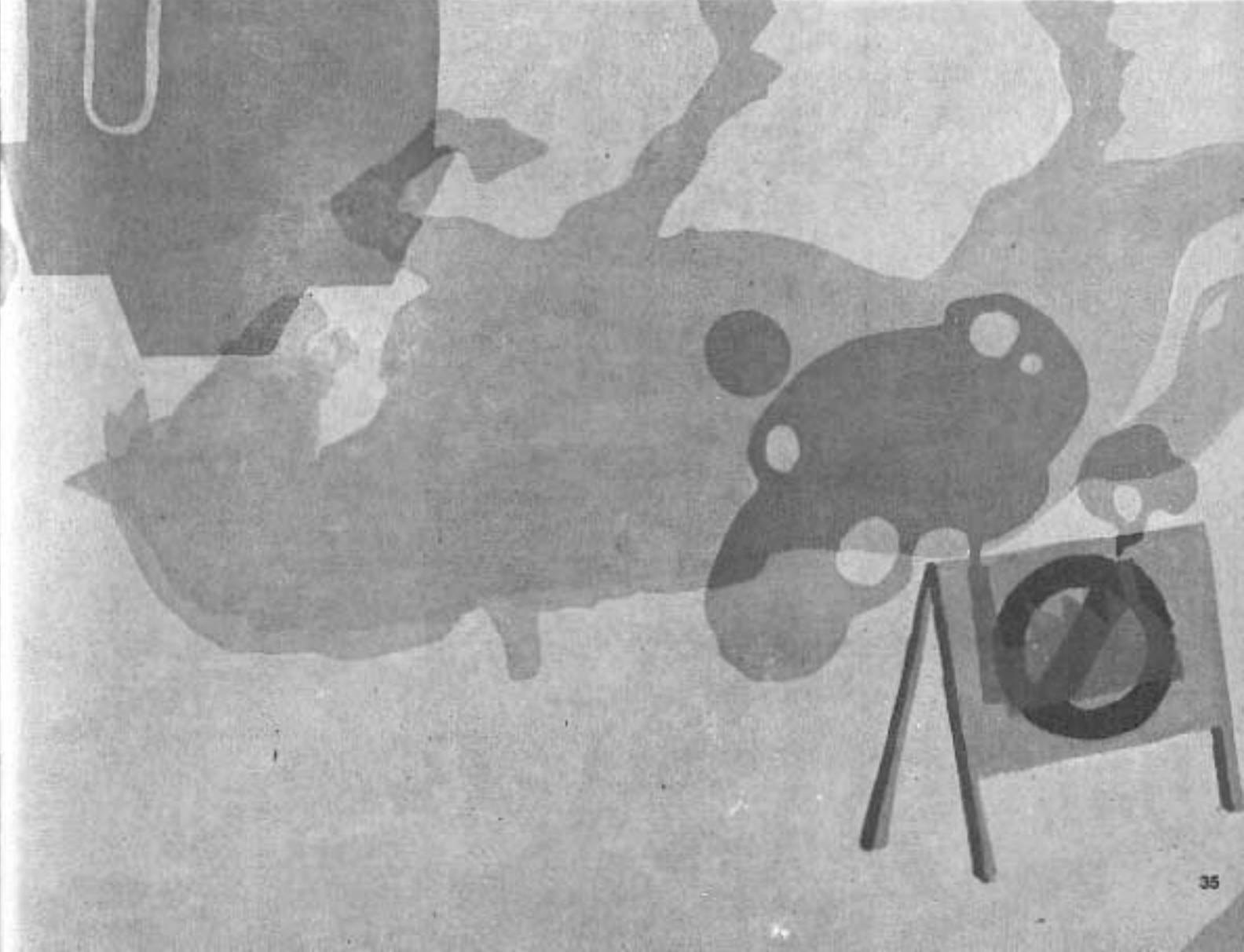
στιγμή που θά κάνης κάτι τέτοιο, έχεις χάσει τή μισή υπόθεση του έργου. Μόνον αν μπορέσης να τήν απλώσης (τή μηχανή) και να τής φορέσης τόν μανδύα τής ανεξαρτησίας ή τής δουλειάς — ανάλογα με τήν εποχή — τότε μόνο θά μπορέσης να καταλάβης. Δισβάζω στα βιβλία για τό 1890, τό 1900 και τήν πρώτη δεκαετία του αιώνα μας. Τότε που οι άνθρωποι εγκατέλειπαν τις άμαξες και ανέκαλυπταν αυτό τό άκούραστο σιδηρικό που έκανε θόρυβο, έθγαζε καπνούς, τρώμαζε τις κότες, αλλά και που τούς μετέφερε από τό ένα σημείο στο άλλο, χωρίς να κουράζωνται, χωρίς να τό ταΐζουν σανό, χωρίς να τό πεταλώνουν, χωρίς να κουράζεται. Και δεν ήταν μόνο αυτό! Μετέφερε και τις πραμάτιες τους και μετέφερε περισσότερες άπ' τ' άλλα! Εύτυχία!

ΠΡΑΞΗ 1η (Τό Παρελθόν)

Ύπάρχον λίγα αυτοκίνητα και να ό Καθαθός τό 1905. Μένει σ' ένα σπίτι στο Κέντ (που ό λ ο υ νομίσате ότι θά έμεινε; Μένει εκεί διότι α) εκεί ύπάρχον αυτοκίνητα τό 1905 και β) του άρέσει τό Κέντ) και είναι Σάββατο πρωί, και μόλις έχει τελειώσει τό μπράκφαστ του και έχει φορέσει ό τι φορούσαν τό 1905, και κατεβαίνει στο «στόμα χόουζ» και ό χ : στο σταύλο. Έκει τόν περιμένει μία ξεσκυλίνδρη, διθέσια, άνοιχτή, λευκή Μερτσέντες. Ό Καθαθός φορά τό μακρύ του λευκό δερμάτινο παλτό και τό μακριά, λευκά, δερμάτινα γάντια του και τό καφέ (!) «κρόνος» του με τό άεροπορικά του γυαλιά και ανεβαίνει στο κάθισμα του οδηγού. Σε λίγο ταξιδεύει στους στενούς, χωματινούς δρόμους, με τό πράσινα λιβάδια δεξιά κι άριστερά και μυρίζει τήν ύγρή γή και λίγο... καμένο λαδάκι! Δεν ύπάρχον άλλα αυτοκίνητα, δεν ύπάρχον σήματα, κανονισμοί, κώδικες όδικής κυκλοφορίας, οδηγοί του Σαθαστοκύριακου, άστυνομικοί, κάμερες τηλεοράσεως, λευκά, μπλέ, κίτρινα αϊτακίνητα με κυρίους εν στολή, δεν ύπάρχον διόδια, όρια, δεν άπαγορεύεται ή στάθμευση, δεν ύπάρχον μονόδρομοι, διδρομοι, τριδρομοι. Ό Καθαθός οδηγεί

τήν Μερτσέντες του και πάει να συναντήσει κάποιον φίλο του που έχει μία Μινέρβα των 8 λίτρων. Μαζί θά πάνε στο Άιλ δ' Μάν για να παρακολουθήσουν τό Ταύριος Τρόφι. Βιάζεται ό Καθαθός γιατί πρέπει να προλάβουν τό πλοίο άπ' τό Λιβερπουλ στο νησί. Ό Καθαθός είναι ήσυχος. Δεν παίρνει χάπια, δεν ύποφέρει άπ' τό στομάχι του και ό πρώτος παγκόσμιος πόλεμος είναι μακριά. Τό αυτοκίνητο είναι ένα μέσο που του δίνει τήν ελευθερία του. Μπορεί να σταματήσει όπου του άρέσει, να στρίψει όπου του άρέσει, να σκοτωθεί όπου του άρέσει. Να ένας άτυχημένος Καθαθός, λένε οι χωρικοί που τόν βλέπουν να περνά. Κι ό Καθαθός είναι άτυχημένος διότι α) Δεν είναι χωρικός και β) έχει αυτοκίνητο όπως έχει κι ό Καθαθός της 2ης πράξεως κι ό Καθαθός της 3ης πράξεως... Είπαμε! Τό θέμα μας είναι οι οδηγοί και δεν πρέπει να τούς μπλέξουμε με τή μάχη των τάξεων!

ΠΡΑΞΗ 2η (Τό Παρόν)

Υπάρχουν πολλά αυτοκίνητα και δεν είναι δύσκολο να φαντασθώ τον Καθαθό το 1972. Μένει πάλι στο Κέντ, μόνο που τώρα έχει ένα «φλάτ» σ' ένα «μπλόκ» του Δημοτικού Συμβουλίου. Είναι Σάββατο πρωί και μόλις έχει τελειώσει το μπρέκφαστ του με κόρν φλέηκς και καφέ. Φορά το πουλόβερ του και τὰ μπέζ κόρντ - ρόις, όπως τὰ φορούν και άλλες 900.000 άνθρωποι. Κατεβαίνει στο δρόμο όπου τὸν περιμένει ένα Όστεν ΜόΕι ή μιὰ Μόρρις Μορίνα. Βάζει εμπρός και Εκκινά. Πάει νὰ πάρη κάποιον φίλο του που έχει Φόλκςβόγκεν γιὰ νὰ πάνε μαζί στο Σίλβερστον νὰ παρακαλουθήσουν έναν άγώνα αυτοκινήτων. Τὴν ἴδια ἰδέα ἔχουν όμως και

άλλοι 500.000 Καθαθες. Σὲ λίγο ταξιδεύει στους φορδεις ασφάλτινους υπερδρόμους. Δεξιά κι άριστερά είναι σπίτια και εργοστάσια και, πού και πού και κανένα χωραφάκι. Μυρίζει τούς καπνούς άπ' τίς τομινιέρες και τίς έξεστρίσεις τών άλλων αυτοκινήτων. Και, φυσικά, τόν παρακαλουθούν... Άστυνομικοί! Μὲ τὰ πόδια, μὲ ποδήλατα, μὲ μοτοσυκλέττες, μὲ αυτοκίνητα, μὲ ελικόπτερα, μὲ άεροπλάνα, μὲ θάκες, Κάμερες τηλεοράσεως: Σὲ κολόνες, σὲ αυτοκίνητα, σὲ θάμνους, σὲ ελικόπτερα, σὲ πακέτα από τοιγάρα, σὲ κουπό άπίρτων. Ὁ Μεγάλος Άδελφός: Πού έχει τὰ δαχτυλίκα του άποτυπώματα, τὰ άποτυπώματα τών ποδιών του, τὸ άμφο του, τὸ θάρος του, τὸ χρώμα τών ματιών του, τὸν άριθμὸ τοῦ αυτοκινήτου του, τοῦ σπιτιοῦ του, τοῦ τηλεφώνου του, τοῦ ραδιοφώνου του, τῆς κοπέλας του, τοῦ σκόλου του, τοῦ διαβατηρίου του, τῆς φωτογραφικῆς του μηχανῆς, τῆς ταυτότητάς του... Ὁ Καθαθός είναι άνησυχος. Στὸ ντουλαπάκι τοῦ αυτοκινήτου του ἔ χ ε ι χάρια και ὁ 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος είναι μακριά αλλά ὄχι κι ἔ ε ω άπ' τὸ σύστημά του. Τὸ αυτοκίνητο είναι ένα μέσο που κάνει τὸν άνθρωπο σκλάβο. Δεν μπορεί νὰ σταματήσει όπου τοῦ άρέσει, νὰ στρίψει όπου τοῦ άρέσει, νὰ ακινηθί όπου τοῦ άρέσει. — Νά ένας δυστυχισμένος Καθαθός, λένε οί χωρικοί που τὸν βλέπουν νὰ περνά. Και ὁ Καθαθός ε ἴ ν α ἰ δυστυχισμένος διότι α) Δεν είναι χωρικός, και β) Διότι έχει αυτοκίνητο που ὁ χωρικός δεν έχει.

ΠΡΑΞΗ 3η (Τὸ Μέλλον)

δεν υπάρχουν πολλά αυτοκίνητα. Τὸ Κέντ έχει άλλόξει άνη. Είναι Σάββατο πρωί κι ὁ Καθαθός σηκώνεται άπ' τὸ κρεβάτι του μὲ τὸ κάλεσμα τοῦ Μεγάλου Άδελφοῦ... .. Σήκω 7654898543—876—7654321054! Ἡ ὥρα είναι 07.30. Ὁ καιρός παγωμένος. Ἡ θερμοκρασία 451° Φαρενάιτ. Σήκω, διότι έχεις προγραμματισθὲ νὰ πῶς νὰ παρακαλουθήσης άγώνες αυτοκινήτων. Πρέπει νὰ βρίσκεσαι στὴ γαλαρία 19 στις 08.17 γιὰ νὰ σὲ πάρη τὸ Μαζικὸ Σύστημα Μεταφορῶς...». Ἡ φωνή σταματᾷ και ὁ Καθαθός τρίβει τὰ μάτια του. Ἄργά σηκώνεται άπ' τὸ κρεβάτι. Τὸ κεφάλι του πονά και πάει νὰ σπᾷση. Θά φταίνε τὰ χάρια που πήρε χέρι τὸ άπόγευμα γιὰ νὰ μπορέση ν' άντιμετωπίση τίς κατηγορίες τοῦ Μεγάλου Άδελφοῦ στὴν Κεντρικὴ Αἴθουσα Ἀνακρίσεως Παλιπών. Εἶχε σταματήσει στὴν Ἐθνικὴ Ὁδὸ Νο 178 γιὰ νὰ κάνει πιπὶ του και τὸν «εἶδαν» οί κάμερες τηλεοράσεως τῆς 78ης Διοικήσεως Ἐθνικῶν Ὁδῶν. Ὁ άριθμὸς του διαδιδόθηκε στὸ Ἐθνικὸ Κέντρο Κυκλοφορίας και, μέσα σὲ 14 λεπτά, από τὸ τέλερτημα τοῦ Μεγάλου Άδελφοῦ —πού κ ἄ θ ε πολιτῆς έχει στο σπίτι του— έπιασε ἡ διότρητη κάρτα... —Καλεῖσθε όπως παρουσιάσθητε τὴν 17ην Ἰουνίου, 1998 και ὦραν 10.00 π.μ. εἰς τὴν Κεντρικὴν Αἴθουσαν Ἀνακρίσεως Πολιτῶν δι' Ὁδικῆς Παροδόσεως. Παραδώσατε τὸ Ἄρθρον 1008 τοῦ Κώδικος Ὁδικῆς Κυκλοφορίας διότι... κλη. κλη...». Παρουσιάσθηκε μαζί μ' άλλους 1785 πολίτες, και ὄλοι προσπάθησαν νὰ ποῦν κάτι,

αλλά ὁ Μεγάλος Άδελφός ήταν καλά προετοιμασμένος. Μέσα σὲ 7 δευτερόλεπτα εἶχε παρουσιάσει στὸν Καθαθὸ ένα πλήρες φίλμ με τὴν παράδοσή του. Ἐβειχε τὸ πάντα. Πῶς δεν εἰδοποίησε, με τὸ σύστημα Ἐνδοουεννοήσεως Ὀχημάτων τούς άλλους άδηγοῦς δι τὰ σταματήση, πῶς δεν προγραμματίσει τὸ W.C. τῆς περιοχῆς νὰ καθαριση τὸν χῶρο... Τὸ πάντα. Ἐξουθενωμένος εἶπε δι είναι ένοχος και ὁ Μεγάλος Άδελφός έφτυσε τὴν άπόφασή του, πάλι σὲ διότρητη κάρτα. Δεκαπέντε μέρες άφείρεση διπλώματος ικανότητος διοικήσεως προγραμματισμένου άχήματος και Δημόσια Ἐπιλήξει άπ' τὸ Ἐθνικὸ Δίκτυο Τηλεοράσεως. Τοῦ χρειάστηκαν τὰ χάρια και νὰ γιατί τὸ κεφάλι του κοντεύει νὰ σπᾷση... Ἡ ὥρα πέρασε μ' αὔτες τίς σκέψεις και ἡ Φωνὴ Ἐνακούσθηκε: — Ἄν θέλετε νὰ παρακαλουθήσετε τούς άγώνες αυτοκινήτων εχετε μόνον 15 λεπτά και 53 δευτερόλεπτα στὴ Διοδοσή σας... Χωρίς νὰ θλήηη που πάει, σηκώνεται και προσπαθεῖ νὰ πάη στὴν κουζίνα. Πατὰ ένα κουμπὶ και μιὰ καταπακτὴ τοῦ πετὰ στὸ τραπέζι δυὸ μεγάλα χάρια. Τὸ ένα είναι συμπνευκνωμένα κόρν φλέηκς. Τὸ άλλο συμπνευκνωμένος καφέ. Τὸ κατσίπει. Φορὰ τὰ ρούχα του, που είναι κόρντ - ρόις, αλλά από πεπισωμένο χαρτί και πουλόβερ από πεπισωμένα χόρτα τοῦ βουνοῦ. Ἄνοίγει τὴν πόρτα αλλά Εσπρνικά θυμᾷται δι πρέπει νὰ «χτυπήση κάρτα» διότι διαφορετικὸ ὁ Μεγάλος Άδελφός θά Εξασολήση ὄλοκληρη τὴ Δύναμη τῆς Διοικήσεως Παρακαλουθήσεως Χερσιῶν

Προγραμματισμένων Αυτοκινήτων γιὰ νὰ τὸν βρῆ. Κατεβαίνει στὸ δρόμο και θαδίζει πρὸς τὴν γαλαρία 19. Πάνω άπ' τὸ κεφάλι του φατείνες έπιγραφές τοῦ μεταφέρουν τὸ τελευταία νέα. Φθάνει στὴ σήραγγα. Ἐρχεται τὸ Μαζικὸ Σύστημα Μεταφορᾶς. Μπαίνει μέσα. Οί πόρτες κλείνουν. Σὲ 3 λεπτά και 32 δευτερόλεπτα βρίσκεται στὴν πίστα τών αυτοκινήτοδρομιῶν. Ἐ αυτοκίνητο είναι ὄλο παρατεταγμένα στὴν άφειτηρία. Θαυμάσια στὴν άνη και ὄλο ταχύτατα. Πανίσχυροι κινητήρες βρίσκονται τοποθετημένοι στὸ ὑπέροχα σασί... Ἡ ὦρα είναι 10.00. Πρώνα φάγα ὄνάθουν πάνω άπ' τὴν άφειτηρία και Ἐ αυτοκίνητο Εκκινᾷ μ' ένα εκκληκτικὸ θόρυθο... Ὁ Καθαθός γυρίζει τὸ κεφάλι του άπ' τὴν ὄλλη μεριά... Ναιῶθε! κουρασμένος και χαμένος. Ἄκόμη κι οί άγώνες αυτοκινήτου σταμάτησαν νὰ τὸν ενδιαφέρουν. Ἄπό τὴν ἡμέρα που ἡ Ἄνωτάτη Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ἀσφάλεια τών Πολιτῶν άπηγόρευσε στους άδηγοῦς άγώνων νὰ βρίσκωνται μ ε σ α σί αυτοκίνητα και τούς τοποθέτησε πίσω από ένα τερόστιο πίνακα έλέγχου, και τούς έδωσε αὔτα τὰ μικρὰ χειριστήρια γιὰ νὰ τὰ ὄδηγοῦν... ὁ Καθαθός δεν μπορεί νὰ κάνει τ ἰ - π ο τ α π ἄ... — Νά ένας δυστυχισμένος Καθαθός, λένε οί χωρικοί που τὸν βλέπουν νὰ περνά. Ἄλλά, σκέπτεται ὁ Καθαθός, δεν ὀ η ἄ ρ χ ο υ ν π ἰ ὄ χωρικοί!.. (Αἰλοία)

